

Motion

1983/84:1649

Lars Ernestam

Ersättningen till bildkonstnärer

Visningsersättningens effekter av skatter m. m. för konstnärerna

När förslaget om visningsersättningen genomfördes grundlades bildkonstnärsfonden genom att medel överfördes från anslaget Bidrag till konstnärer m. m. i statsbudgeten.

I samband med övergången från tidigare bidragssystem till grundersättning blev denna skattepliktig och därmed belagd med sociala avgifter. Konsekvensen blev för bildkonstnärerna som kollektiv att de totala disponibla medlen till yrkeskåren minskade. Syftet var ju emellertid att bildkonstnärerna som är en eftersatt grupp, även inom kulturområdet, skulle få en ekonomiskt förbättrad situation.

För budgetåret 1982/83 innebär det att staten av de anslagna medlen till grundersättningen återtog ca en tredjedel i skatteintäkter. Om man lägger till de sociala avgifterna innebär det att ytterligare ca en tredjedel försvann.

KRO har också anfört att visningsersättningen beräknas utan hänsyn till effekter av skatt och sociala utgifter på de ersättningar som utbetalas.

I propositionen hänvisas endast till att Sveriges bildkonstnärers förbund skall ges i uppdrag att redovisa erfarenheterna av pågående försöksverksamhet.

Det är inte rimligt att konstnärskåren i praktiken ges ett mindre anslag än tidigare genom att ett bidrag omvandlas till en ersättning.

Regeringen bör därför i samband med utvärderingen av pågående försöksverksamhet pröva effekterna av förändringen av bidraget till ersättning.

Hemställan

Med hänvisning till vad som i motionen anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att de negativa effekterna av förändringen av bidraget till ersättning provas så att konstnärerna reellt inte erhåller minskad ersättning.

Stockholm den 25 januari 1984

LARS ERNESTAM (fp)